

FERENCZI TIHAMÉR

REMÉNY

Reggel.

*Lesem,
nézem,
látom:*

*ősz szó
szöszö
ködöt.*

*Belephet
lengeteg
len
leple,*

*Van Gogh-
sárgán*

*hullongnak
rám
az Idő
ágairól
a levelek.*

*Az ember
ilyenkor
már csak
Tiziano-
vörös
alkonyt
remél
magának.*

